

1 oktober 2012
50 jaar herdenking van
'Ons vertrek uit Nederlands Nieuw-Guinea'

We laten deze dag niet zomaar voorbij gaan

30 september 2012 :

Grootse Reünie '50 jaar voormalig Nederlands Nieuw-Guinea'
In 'De Pannehoef'
Wilhelminalaan 59-61
4905 AT Oosterhout (N.Br)
Tel. 0162-454591

1 oktober 2012 :

Onthulling van het Papua Monument in Bronbeek – Arnhem

Foto's van: [Wikimedia.Commons](#)

Ook ik wil deze dag op mijn manier herdenken. Onderstaande gedichten wil ik graag delen met een ieder, die een band heeft met datzelfde verleden.

Vriendelijke groet,
Alex Bal

www.delaatsteindo.nl lexbal16@hotmail.com

[Dit doorsturen naar je familie of vrienden zou ik appreciëren](#)

Na 50 jaar verbanning

*In een gastland, wild, ruig, bijna onherbergzaam, maar o zo puur
Daar begon ons tweede leven, een leven van het eerste uur
Gevlucht na de oorlog, voor Inlands geweld uit 'moederland'
Waren wij niet meer welkom, vanwege vader uit het verre Nederland*

*Hadden niets te eten, werden ziek, kregen malaria, ontliepen net ons graf
We verbouwen, teelden groente, deden van alles wat ons instinct ons gaf
De Papua's aanschouwden, keken verbaasd, verwonderd maar lieten ons gaan
We vochten, ploeterden, gingen op zoek naar een menselijk bestaan*

*Geld ontbrak ons, we hielpen elkaar met diensten, ruilden onze kracht
We kenden geen toekomst, koesterden de dag tot die verging in een diep donkere
nacht*

*Hadden geen water, elektriciteit was niet van onze tijd
Het was een struggle, een leven vol arbeid en strijd*

*Kinderen werden geboren,
Die zorg deed weer licht aan de horizon gloriën
Voor hen was de toekomst, een doel om ervoor te gaan
We vochten nog harder, niet voor ons, maar voor hun bestaan*

*Het geluk trof ons, leerde hen in eenvoud wat liefde was, en geluk
Vanaf toen kon het leven voor ons en hen niet meer stuk
Als kind leerden wij de waarde van vrijheid, van school en geloof
We genoten van 'buiten' zijn, voor school waren wij enigszins 'doof'*

*Manokwari had onze toekomst, Nederland was geen droom
Les kregen wij in een krotje, soms zelfs onder de mangaboom
De pastoor was streng, wees ons de weg naar de kerk naar geloof en gebod
Daar pas waren we veilig en heel dicht bij God*

*Manokwari, met Kokkelink en consorten als helden van weleer
'Vochten in het bos', velen zijn helaas niet meer
Dochter 'Black Orchid', het levend bewijs van dat moment
Vertegenwoordigt die helden nu nog als oorlogsmonument*

*Ooit zullen zij helaas vervagen, langzaam verdwijnen
En nog slechts als geschiedenis in boeken verschijnen
Manokwari leerde ons 'het leven', maar ook het verdriet
Daar werden wij volwassen, die tijd vergeten zullen wij niet*

*De Neutronramp zal eeuwig aan ons blijven kleven
De overlevenden en nabestaanden moeten daar nog altijd mee leren leven
Dankzij goed initiatief, nu uiteindelijk op Biak dan 'het monument'
Ver hier vandaan, maar toch de vereeniging van dat triest moment*

*In Manokwari, met PIM, Rita, De Soos en Nigimij
Ungermann, Van Gelder, Van Zanten werden we blij
Bessems, Ledderhoff, Tjikia, Jangro, en Sauselé
Tegen Maud's Modes zeiden wij geen nee*

*Muziek brak door, eerst nog rustig en kalm
In De Soos met 'Hawai' van Rudy van Dalm
Dan de gevoelige klanken van 'Ongkie' Huitink
Die blijven lang in onze berinnering*

*The Hell Cats braken door en zorgden voor veel vuur
Met muziek nog ongekend, van het allerlaatste uur
Zanger Manne en later Thijs lieten van zich horen
Door de roem van Elvis en Cliff lieten zij zich niet verstoren*

*Ook de Sigarlaki's deden hun bijdrage aan de muzikale sfeer
Ron met zijn eigen 'Patlul Rumba', helaas hij is niet meer
Naast Ron wist ook Ben met zes snaren de meisjes te bekoren
Johan weer niet, die was met gebalde vuisten geboren*

*De hechtbeid en liefde voor de stad en alles om ons heen
bracht ons verder, we waren nooit meer alleen
We genoten met volle teugen van dat leven
Door onze ouders en onze God ons gegeven*

*Tot 50 jaar geleden, die grote ommekeer ons leven verstoorde
We waren niet meer veilig. Dat was wat je dagelijks hoorde
Infiltranten, parachutisten, de vijand was in het land
'Onze Jongens' hielden alles, gelukkig nog goed in de hand*

*Ellsworth Bunker ontwierp in New York een vredesakkoord
Nederland tekende en gooide ons geluk en alles over boord
Een exodus van ongekeerde omvang,
kwam voor ons volkomen onverwacht en heel snel op gang*

*Op de vlucht, een 'leven' achterlatend, snel op weg naar Nederland
Nauwelijks beseffend, toch was er heel wat aan de hand
Voor afscheid nemen was de tijd te kort
Stilletjes werd gebuild, en onderweg wat gemord*

*Onze droomwerkelijkheid was toen voorgoed voorbij
Geen PIM meer, geen Rita en geen Nigimy
Dat leven moesten wij ongewild, achter ons laten
De Papua in zijn zogenaamde vrijheid, zal ons daarom wel haten*

*Verlaten in het denkbeeld van toekomstige zelfstandigheid
De visie gericht op slechts één doel: 'volkomen vrijheid'
Om die herinnering kunnen wij nog janken
We schamen ons, de Papua willen wij nog hartelijk bedanken!!!*

Alex Bal

Papua in vergetelheid

*In hun land leefden zij puur, waren één met hun natuur
Nederland bracht hen toekomst, vervangend cultuur
Leerde hun het onderscheid tussen leven en het doel van arbeid
Zij begrepen niet goed, het nut van die wijsheid.*

*Was dat het nieuwe jagen, niet naar voedsel maar naar rijkdom
Waren zij dan niet slim genoeg, waren zij zo dom?
Ze wachtten lijdzaam en geduldig de ontwikkeling af
We creëerden voor hun een leger, leerden hun politiek geblaf*

*Spraken over zelfstandigheid, de grootste norm van vrijheid
Dat was heel laat, zo kort voor ons afscheid
Met die beloften mochten zij van hun vrije toekomst dromen
Helaas, na een halve eeuw, is daar nog steeds niets van gekomen*

*In hun strijd staan zij nú nog met hun rug tegen de muur
Was dat wat wij bedoelden met 'vervangend cultuur'?
Te lang hebben wij gezwegen, niets van ons laten horen
Velen zijn reeds gevallen, nieuwe zijn geboren*

*Doof voor hun noodkreet, te druk met economie en geld
Zij bleven eenzaam, in het gruwelijk geweld
Geld is ons alles, ons geluk op deze aarde,
Onze cultuur, onze waarde*

*Zij op hun knie,
wachtend op hulp van weet niet wie.
Avon, militair opgeleid, vocht maar had geen enkele kans
Met anderhalve man in de strijd, verloor hij de dans*

*Hij overleefde wel, is zelfs een held
In de strijd voor leven, niet voor het geld
Heeft zijn leven verruild voor vergetelheid
Is nu ergens, verborgen in de tijd*

Alex Bal

www.delaatsteindo.nl

lexbal16@hotmail.com